

KONFLIKTUSKEZELÉS A HÁZASSÁGBAN

Bor Ferenc
2013. 02. 17.

Köszönjük Uram, hogy ma ismét egybegyülekezhettünk a Te nevedben! És hálát adunk a Te gyermekeidért, megáldjuk őket Jézus nevében, és azokra is kiterjesztjük az áldásokat, akik ma nem tudtak itt lenni. Megkötjük a sötétség minden erejét felettük, a Jézus Krisztus szent nevében. Egyedül Krisztus erejét engedjük meg áramolni a bárányok testében és életében, és minden más munka leállítva.

Köszönjük Atyám, hogy Krisztusban hatalmat kaptunk. Nemcsak hatalmat kaptunk, hanem a hatalom királyi székére is ültettél bennünket az Úr Jézus Krisztussal együtt, hogy uralkodjunk ebben az életben, és győzelemben járjunk, mert erre hívtunk el. Tied minden dicsőség Uram!

Kiárasztjuk a szent vér oltalmát mindannyiótok felett. Minden egység felett, a családok felett, a házasságok felett. Mindennemű közösség felett, munkahelyi közösségek, baráti közösségek felett. Megtiltjuk az ellenségnek, hogy éket verjen a kapcsolatokba és szétszakítsa azokat. Köszönjük Uram a Te terveidet és céljaidat az életünkben.

Hálát adunk a Te Igéidért, a Te gyönyörűséges ígéreteidért, és köszönjük Uram, hogy növekedhetünk a szellemi kenyér által napról-napra, szintről-szintre. Hálát adunk a rajtunk megnyugvó kegyelmedért, és köszönjük, hogy ennek a gyümölcseit láthatjuk, élvezhetjük ennek az előnyeit, a Jézus Krisztus szent nevében.

Eléd hozzuk imádságban Uram a március 3-i sorsformáló imanapot. Kérjük Atyám, hogy nyisd meg a szíveket regionális szinten. Nyisd meg a szíveket és hozd el azokat, akik a Te akarotodban vannak, hogy egységben és erőben tudjunk imádkozni az országért, a településért, az emberek sorsának a jobbrafordulásáért. És üdvösségek szülessenek, mert ennek ez az elsődleges célja, a Jézus Krisztus szent nevében. Minden dicsőséget Uram neked adunk. Mindörökkön örökké. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és emlékeztess arra, hogy a szeretetnek ereje van. A mai tanítás címe: *Konfliktuskezelés a házasságban*. Kezdjük az igeolvasást a Zsoltár 4,4-ben. Mint ahogy minden berendezést szükséges karbantartani, a házasság karbantartására is nagy szükség van, mégpedig folyamatosan.

Zsoltár 4,4

4. Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljétek szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok! Ámen.

A konfliktuskezelésnek a különböző lépcsői:

- az összeütközések sikeres megoldása,
- indulatok kezelése, hogy ne mérgesedjen el a helyzet,
- az isteni fajta szeretetnek az alkalmazása, illetve a házasság alapjának az Igére való építése. Ezen belül a problémamegoldást, a konfliktuskezelést is az Igére szükséges építeni.

A problémakezelésnek általában két módját használják az emberek:

- elfojtás,
- sikeres megoldás.

Az elfojtás nem más, mint a szőnyeg alá seprés, ami csak halmozódik és halmozódik. Az elfojtással sajnos – ha nem is veszik észre a párok –, érzelmileg kezdenek eltávolodni.

A sikeres megoldást, mindenki meg tudja tanulni, ha akarja és a kapcsolatában megfordítható az irány. Rükvercből előremenetbe lehet kapcsolni. Olvassuk el ennek az Igének a párját.

Efézus 4,26-27

26. Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon;

27. Az ördögnek pedig ne adjatok helyet.

Hogyan adtok helyet az ördögnek? Fordítsuk meg a két Igét. Úgy, hogyha a haragot átviszitek a következő napra. Ezt az Igét úgy is lehetne mai megközelítésben mondani, hogy: *ám haragudjatok, de tanuljátok meg jól kezelni a helyzetet, hogy el ne mérgesedjen!*

El kell ismernünk, hogy időnként vannak olyan pillanatok, hogy *haragszunk*, neheztelünk. Ez a haragnak egy kisebbik változata. Ha *letagadjuk*, hogy haragszunk, akkor kezelhetetlenné válik. *Kitör*, és másokat megsebez.

Mindannyiunknak *joga van* – neked is, a házastársadnak is – hogy haragudjon és *kifejezze* a haragját valamivel kapcsolatban. Lehetnek ezek egész bagatell dolgok is. Ugye? Hogy a fogkrémet ne csöpögtesd el, ne hagyj nyomokat, takaríts el magad után. Apró, pici dolgok.

De, ha már jogunk van haragudni, akkor szükség van a haragnak a *feloldására* is. Amikor valaki haragszik, akkor nem szabad, hogy ezzel azt fejezze ki, hogy nekem van igazam. Illetve inkább azt fejezze ki, hogy most valamiért *mérges* vagyok.

Az indulatot *kezeleni* tudni kell. Fontos minden kapcsolatban a *tiszteletadás*. A házassági kapcsolatban is és minden olyan kapcsolatban, ahol van fölöttünk valaki: vezető, elöljáró, stb. A tiszteletadással egyrészt *Istent tiszteljük* meg, mert azt a *hivatalt*, amit fölénk helyezett az Úr, azt megtiszteljük, illetve a házasságban pedig megtiszteljük a *társunkat*.

A *lépések* a következők:

- Elfogadjuk a haragot, hogy ilyen van, de *nem tartjuk fenn*. Tehát nem tartunk fenn mosolyszünetet. Nagyon fontos, hogy a konfrontálódásnak, az összeütközésnek, milyen a *módja*. Mert a megnyilvánulás módja határozza meg a *kimenetelt*.

Ha nem tudunk higgadtan megbeszélni egy problémát, akkor meg kell *várni* azt a pillanatot – lehet, hogy pár perc, de lehet, hogy néhány óra –, amíg tudjuk *irányítani* az *indulatainkat*. Addig nem érdemes leülni beszélgetni a másikkal.

De ahogy olvastuk most az Igében, *feloldatlan* haraggal *ne zárjuk le* a napot! Emlékszem, mikor nekünk volt az esküvőn, az oltár előtt a plébános úr ezt az Igét mondta, csak akkor még nem tudtam, hogy mit jelent ez: a nap *ne nyugodjon le* a haragotok mögött.

Mert hogyha a haragot fenntartanánk, *átvinnénk* a másnapra vagy több napra, mit tennénk valójában ezzel? Ezzel *helyet adnánk* a vádlónak, hogy megmérgezzen és aláaknázzon a kapcsolatunkat.

Az ördög szó a görögben a „diabolosz”, ami *vádlót* jelent. Jön és elkezd vádolni, hogy ezt tetted, azt tetted, mit tett veled a másik. Az *elme* meg rákattan erre, s akkor ezen gondolkodik folyamatosan. Egy rossz kerékvágásba kerül és ez nem jó.

A *ma* haragja az még *jól* kezelhető, a *tegnap* haragja *veszélyes*. Ezért mondja ez az Ige azt, hogy a nap *ne nyugodjon le* a haragotok mögött. Tehát legkésőbb lefekvés előtt *fel kell oldani* a feszültséget. Célszerű feloldani.

Indulat mindig lesz, mert hát hústestben élünk, de a mértéke és a *természete* az tőlünk függ. Ennek a leghatékonyabb fegyvere az isteni fajta *szeretet*, mert a legnagyobb haragot is *szelíd cicává* tudja változtatni.

De ha a haragot *nem kezelik*, vagy nem jól kezelik, akkor az *ordító oroszlánná* növi ki magát. Ugyanaz a helyzet, ha a haragot megőrzi, és napról-napra viszik tovább. Nem kell félni a haragtól, hogyha valaki retorzió nélkül *kifejezheti* a nemtetszését.

Nem szabad retorzióval élnie a másiknak, hogy ne merje kifejezni a nemtetszését, a haragját, az indulatát. Mert akkor el van fojtva. A problémakezelésben az *első 3 perc* és a *hangnem* a döntő. Abban a beszélgetésben milyen a hangnemet használnak.

Ahogy az előbb is említettem, nem biztos, hogy az a jó pillanat a megbeszélésre, amikor kipattan a szikra. Lehet, hogy nem tudnának *indulatmentesen* beszélni erről, és csak *megsebeznek* egymást. Tehát fontos, meglátni azt a *szent időzítést*, azt a pillanatot, amikor már *higgadtan* át tudják gondolni, és át tudják beszélni, át tudják értékelni azt a helyzetet.

Egy problémakezelés, egy konfliktuskezelés kezdetén, mindenképpen az a helyes hozzáállás, hogyha a kezdeményező azt mondja a párjának: Én *megegyeztem* abban, hogy szeretlek és elköteleztem magam melletted, de nekem nem tetszik, hogy te ezeket így és úgy teszed. Fontos, hogy a másik mindenképpen érezze magát továbbra is *biztonságban*. A legjobb légkör a megbeszélésre az, hogyha nem érzi magát a másik fenyegetve.

Különbség van a *panasz* és a *kritika* között. A *panasz* az *magunkról* szól, hogy mi mit érzünk. A *kritika* pedig a *másik* személyről szól és általában vádol. *Vádolja* a másikat ezzel és azzal és ezzel őt *védekezésre* kényszeríti.

A *kritika csatatérré* változtathatja a teret, a helyszínt, az életet, mert a kritikában benne van az *ítélkezés*, és ez soha nem vezet célra. A *panaszunkat* mindig *kritika nélkül* mondjuk el, és így a kapcsolat *nem sérül*.

A kapcsolatban elmélyül a *bizalom* és az *intimitás*. A problémakezelésnek nem szétszedni kell a házasságot, hanem inkább még jobban *egybeteregni*. Mikor ültetek libikókán? Valamikor ugye ültetek. A libikóka magyarul *mérleghintát* jelent.

Példabeszédek 16,11

Az Úré az igaz mérték és mérőserpenyő, az Ő műve minden mérőkő.

A libikóka elve az, hogyha mindketten *egyforma távolságra* ülnek a közepétől, akkor *egyensúlyban* vannak. Ha az egyik *elmozdul* valamelyik irányba, az *hat* a másikra. Ez igaz a házasságra is. Ha az *egyik* szélsőséges irányba eltér, kifelé mozdul, a *másik* kénytelen az *egyensúly megtartása* érdekében szintén ellenkezőleg, azaz kifelé mozdulni.

A *legszélsőségesebb*, ha a párok a mérleghintának a *legvégén* helyezkednek el. Az a legszélsőségesebb helyzet, mikor már mindkét fél a mérleghinta végén helyezkedik el, mert már nem tudnak onnan tovább menni. Ezen túl már a *szakadás* jön.

Mit jelentenek a szélsőséges irányok? Csak néhányat említek. Ha az egyik fél a pénzt jobban visszafogja a kelleténél, akkor a másik annál inkább elkezd költekezni. Vagy ellenkezőleg: egyik túlköltekezik, a másik meg visszafogja a pénzt.

Ha az egyik nem törődik kellőképpen a gyermekekkel, vagy nem ápol olyan kapcsolatot, mint elvárható lenne, akkor a másik rátapad a gyermekekre. Sokkal szorosabb és mélyebb érzelmi kapcsolatot épít ki, mint amilyen kívánatos lenne. Nagyon sok ehhez hasonlókat lehet az életben látni.

Helytelen *másra mutogatni*, mert a másra mutogatás az egy ördögi dolog. Mi volt az Éden Kertben? Egymásra mutogatás: Nem én voltam, az Éva volt! Nem én voltam, a kígyó volt! A mutogatás az egy ördögi dolog.

A libikóka szindrómának a *megoldása* 3 lépésben a következő:

1./ *Szeretetteljes* kommunikáció, amivel a felek közötti távolság csökkenthető.

2./ A felelősség *felvállalása*. Ha valamelyik fél valamit elkövetett, a tetteiért vállalja a felelősséget. Lehet, hogy a társ csak azért mozdukt a mérleghintán kifelé, mert én tettem meg az első lépést hátrafelé. Fontos ezt felismerni. A rossz irányba mozdulásért vállalni kell a felelősséget, és szükség esetén kiigazítani ezt a lépést.

3./ Adott esetben lehet *segítséget* kérni, hogy a mérleg, az összhang egyensúlyba kerüljön. Mivel teljesevangéliumi gyülekezetbe tartozunk, az elsődleges segítség a pásztor. Mert a pásztor köpönyegében megtalálható a *tanácsadás szelleme*. Tehát túl messzire nem is kell menni.

Egyébként néhány kérdéssel megkeresnek e-mail-ban is. Vannak aztán olyan helyzetek, amelyekre csak az Úr bölcsességével lehet válaszolni. Mert az élet annyiféle helyzetet tud produkálni, hogy azt mind könyvben leírni nem lehet.

Ne felejtsetek el, hogy a *legszebb időtöket* a mérleghinta közepén töltöttétek a kezdetekben, *közel* egymáshoz. És ha történt eltávolodás, akkor meg kell vizsgálni ennek az okát, hogy miért távolodott el a másik? Lehet, hogy épp énmiattam, mert előfordulhat, nem fedeztem fel, hogy hátrálok a mérleghintán, vagy szélsőséges cselekedeteket teszek. A társnak a *reakciója* csak egy ellenlépése ennek. Ezeket fel kell ismerni.

Efézus 5,25-26

25. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért;

26. Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által. Ámen.

Nemrég hallottátok azt a történetet, amikor a nagypapa elküldte a szenes kosárral a kisfiút a patakra egy kosár vízzel. És természetesen, mire visszaért, nem volt a kosárban víz.

De mikor ezt ötször megtette, azt mondta a papának, hogy ez értelmetlen. A nagypapa meg rámutatott a kosárra, hogy nézd meg, hogy ez a szenes kosár milyen tiszta lett.

Mert így *fokozatosan tisztít* minket az Ige. Ezért fontos az Igét naponta *magunkhoz venni* valamilyen formában – olvasni, hallgatni –, mert az Ige megtisztít. Az Úr az *Igével fürdet*, és *gyengéden* önti a fejünkre.

Van egy ellenpélda, egyik prédikátortól. Kapott az Úrtól egy álmot, hogy igazából ő hogyan is bánik a feleségével. Menyasszonyi ruhában állt a felesége, és mivel egy kis folt keletkezett a ruhán, ő elővette a kerti slagot, és ereszd neki. Igazából a menyasszonyának *fájdalmat* okozott azzal az erős vízszugárral és a ruháját is *tönkretette*. Ha valamit szeretnénk megtisztítani, akkor azt *finoman* és *tapintatosan* kell megtenni.

Ez a példa meg is mutatja a kétféle szeretetet. Mert van a természetes *emberi szeretet*, és van az *agapé szeretet*, amiről a múltkor is beszélünk. Hálát adunk az Úrnak, hogy *Isten természete* kitöltetett a mi szívünkbe, mert mi befogadtuk az Úr Jézus Krisztust, és abban a pillanatban megkaptuk Isten természetét is. Hidd el, hogy amint elkezdesz *jó irányban* változni, a párod is elkezd változni és megfordulni.

Háborúság a testben. Galata levél 5. fejezete felsorolja a *test cselekedeteit*. Részezségek, paráznaságok, bálványimádás, nagyon sok mindent felsorol. Most olvassuk el a következő Igét. Azt írja Pál, hogy a házásoknak *háborúságuk* lesz a testükben.

1Korinthus 7,28

De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkeznek; de az ilyeneknek háborúságuk lesz a testben. Én pedig kedveznék néktek.

A *háborúság* a görögben jelenti: nyomás, szorongatás, gyötrődés és megpróbáltatás. Minél inkább *testi* egy keresztény, annál *több problémája* lesz a testével. Mert hogyha nem elég erős valakinek a *szelleme*, nem erősíti meg az Igével a szellemét, akkor a test *kezd* rajta uralkodni. És a test a saját kívánságait szeretné megcselekedni.

Aki rendszeresen és hosszú ideig *megnyitja* magát a testnek, a test kívánságainak, az megnyitja magát az *ellenségnek* is. Nekünk keresztényeknek nem szabad több képességet adni a „füstös képűnek”, mint ami kevés van neki.

Vagy igazából mondhatjuk, hogy nincs is, mert a Kolosse 2,15 szerint Jézus lefegyverezte, megbénította, a talpunk alá helyezte! És azt a két szót ne felejtsetek, amit korábban is említett: *hatástalanítva* és *ártalmatlanítva* a talpunk alatt van.

Mi a *hatalom helyéről* szólnak, fentről lefelé, hogy állj! Stop! Ne tovább! Az ördögnek csak annyi helye van az életünkben, amennyit adunk neki. Rajtunk múlik, hogy mikor *csukjuk* be az ajtókat, az ablakokat és a különböző réseket.

A *testünk természete* nem változik meg az újjászületéssel. Az újjászületéssel a *bensőnk* változik meg, *isteni természet* részesévé válik, de a test nem változik meg. A testünk újjászületésére is van egy ígéretünk, amikor majd megkapjuk a megdicsőült testet.

Beszéltünk már erről, igaz, hogy nem mélységében. Jézus *második visszajövetelének* az egyik célja, hogy megkapjuk a *megdicsőült testet*, ami már nem lesz kísérhető, nem lesz beteg. Jézus első eljövetele a *bűn eltörlését* szolgálta, a második pedig a *testünk megváltását*.

A *lelkünk megváltásán* (ideértve az elménket és gondolatainkat) nekünk kell dolgozni, ahogy írja a Róma 12,2: *újítsátok meg* a ti elméteket, Isten Igéje által. A testnek kívánságai vannak, ezért nekünk a test felett uralkodnunk kell a szellemünkkel.

És nagyon sokszor a testnek meg kell mondani, hogy *nem!* Egyszerűen meg kell neki mondani, hogy *nem!* Például: nem kell egyszerre három dobostortát megenned, elég egy is. Ez csak egy példa volt. Galata 5. fejezete a *szellem* és a *test* összehasonlítását tárja elénk, ha ezt szeretné valaki tanulmányozni. Nekünk egymást *felépítenünk* kell és nem felőrölnünk.

Hogyha egyes keresztény házastársak hazaérnek, közülük néhányan úgy gondolják, hogy *elengedhetik* magukat. Igazából az ő életük más a *nyilvánosság* előtt és más *otthon* a házastárs felé. Ennek nem kellene így lenni. Jó páran alig várják, hogy hazaérjenek és elengedjék magukat, és aztán a test uralkodjon és tomboljon felettük. Alig várják, hogy testiek lehessenek, de ennek *ára* van.

Nekünk azt mondja az Ige, hogy *szellemben* járjunk, és a *szeretetnek* nyissuk meg magunkat. Mert a szellemben járás első *gyümölcse* úgy kezdődik a Galata 5,22-ben, hogy szeretet, öröm, békesség... Tehát a szeretettel kezdődik.

Akik *szeretetlenben* járnak, azoknak nem lesz egyetlen problémájuk sem. Mert a kilengéseket a szeretet tudja *ellensúlyozni*. A testiség megnyilvánulásait tekintve, felsorolok 5 fő kísértési formát, ami gyakran előfordul.

Az ördög megpróbálja *kísérteni* a házastársakat, hogy tönkretégye a kapcsolatukat. Mert a *két fő egység* – a házasság és a gyülekezet egysége – nem tetszik az ellenségnek. Mert ahol *összefognak* egységben, ott a *tízezerszeres* szellemi erőt tudják ellene alkalmazni.

A főbb *kísértési* formák a következők:

1./ A házasságokban a legnagyobb probléma „ö” betűvel kezdődik. Ez az *önzés!* A Habakuk 2,6-os írja: Jaj annak, aki magának gyűjt! Ez az *elsődleges ellenség* a házasságban. Az önzés nem más, mint a *testnek* a természete. Ha valaki az önzést, a test természetét szeretné *levetni*, sikerre juthat, ha elkezdi adakozni, vetni.

Mert a test nem szeret vetni, nem szeret adni. A test mindent magának szeretne. De hogyha a szellem rá tudja kényszeríteni a testet, hogy örömmel adakozzon, akkor meg tudja *törni* ezt a rossz irányt. Az önző ember elkezd sorolni a saját szükségéit. Ez nemcsak önzés, hanem *önsajnálát* is lehet. Az önzéssel és az önsajnálattal tudatlanul *ajtot nyithatnak* az ellenségnek.

Az isteni fajta szeretet mindig a *más érdekeit* helyezi előtérbe. Tehát nekünk azt kellene tekinteni, hogy *mit vessek* a házasságunkba, mit vessek a házastársamba vagy a családomba. Nem azt kellene lajstromba fölírni, hogy én mit szeretnék.

2./ A *titkok*. Máté 10,26 szerint minden dolog napvilágra jön. A titok nem más, mint az egymás elől *elrejtett* dolgok. A titkok képesek a házasságot *meggyilkolni*. A titokhoz társul az inkorrekttség és a hazugság.

Tudjátok, ki a hazugság atyja? A János 8,44-ben megtaláljátok, hogy az ördög a hazugság atyja. A *hazugság* a legszörnyűbb dolog. Megtéveszti a másikat, *elárulja* és becsapja a másikat. Hazugság nemcsak a házasságban fordul elő, hanem az élet minden területén, de attól még továbbra is *ördögi* dolog. A legutóbbi imakonferencián is imádkoztak a hazugság, és a gonosz szájak ellen, hogy ezek bezárassanak.

Aki hazudik, az *visszaél* a szeretettel. A házasság egy *bizalomra* épül. Ha vannak titkok és hazugságok, akkor az aláássa és *aláaknázza* a bizalmi kapcsolatot. Másik problémája a hazugságnak, ha valaki *nem hisz* a saját szavaiban, akkor a *hite sem* fog működni. A hazugsággal a saját hitét is aláássa.

Az *ígéreteinket*, amit az Úr előtt teszünk – mert minden az Úr füle hallatára teszünk –, azokat illik *betartani*. Egy kivétel azért van. Ha például egy-két nappal korábban a barátnők megegyeznek abban, hogy találkoznak, és együtt mennek vásárolni és közben a Szent Szellem másképp vezeti – el kellene menni valakiért imádkozni, aki bajban van –, akkor a Szent Szellemre kell *hallgatni*. De a barátnőt értesíteni kell, hogy fölöslegesen ne várjon.

Tehát a titok egy *rejtegetés*, az pedig *távolságot* szül, elválaszt. Benne van a házasságos könyvben 2. kötetében: régebben jó szándékkal nyitottan egy titkos bankszámlát, hogy a plusz pénzeket oda begyűjtssem, és egyszer csak a feleségem elé állhassak vele. De közben ő ezt felfedezte és kérdése támadt, hogy ez mi? Mert lehet rosszra is gondolni, ugye?

Tehát még a jó szándékú rejtegetés sem gyümölcsöző, nem helyes. Egy titok helyes, ha szülinapra, vagy névnapra valami *meglepetést* veszel. Akkor azt tartsd titokban, hogy a meglepetés erejével hasson, mikor átadod. A *hamis* válasz az nem más, mint *tördőfés* a házastárs szívébe. Tehát látjátok, hogy a *szavaknak* milyen fontos súlya van? Nemcsak a házasságban, hanem az élet minden területén.

3./ Az *elnyomás*. A Máté 18,28-ban találjátok a hozzákapcsolódó Igét. Az elnyomás az irányítást, birtoklást és fojtogatást jelent. Ne felejtsetek el, hogy a társatok független, külön egyéniség. Ő szeretné ezt megtartani. Mozdítsátok elő egymásnak a *sikerét*.

Olvastam olyan példát, hogy a feleségnek nagyon jól ment a munkahelyi karrier, áldott volt. A férj ezt nem jó szemmel nézte, inkább behúzta a féket s próbálta visszafogni. De nem ez a megoldás. Egymást előre kell *segíteni*, hogy mindenki feljusson a pályájának a csúcsára. Gondoltátok azt, hogy a házaspárok egymás *visszatükröződései*?

Ahogy kinéz az egyik, akár öltözködés, vagy csinoság szempontjából... Vegyük példának azt, hogyha gyűrött ing lenne rajtam, akkor ez visszatükrözné azt, hogy a feleségem otthon milyen háziasszony valójában. De ha tiszta, vasalt ruhában jelenek meg, akkor ez azt tükrözi vissza, hogy ő milyen *gondoskodó*. Ezért fontos, hogy jól nézzünk ki, mert a *házastársunkat tükrözzük* vissza a környezetünk felé.

Jézus a vőlegény, a Gyülekezet a menyasszony. Kérdés, hogy Jézus, mint vőlegény, *mennyi szabadságot* ad a menyasszonyának? Az Igében írva van, hogy minden *szabad* nekem, de ugyan nem minden használ. Hát akkor ezt a *szabadságot* meg kellene adni a házastársnak is. A szeretet és az elköteleződés szabad akaratból fakad. Mert úgy illik odaállni az anyakönyvezető, illetve az oltár elé, hogy az *szeretetből* és szabad *elköteleződésből* fakadjon.

4./ Az *elhanyagoltság*. Olvassátok majd el a Példabeszédek 31,25 versét. Nagyon sokat árt a kapcsolatnak, ha az emberek *elengedik* magukat. Isten terve az, hogy a házastársak egy *megelégedett* kapcsolatban éljenek, mind fizikailag, mint érzelmileg.

Az Ige világosan mondja, hogy házasságkötéskor *egy testté* válnak. Innentől kezdve az én testemhez nekem semmi közöm, mert a *házastársamnak* van joga az én *testemhez*. Bibliai kötelezettségünk, hogy *törődjünk* a testünkkel. Az 1Thessalonika 5,23 mondja, hogy *őrizzétek meg* feddhetetlenül a szellemetek, a lelketek és a testetek Úr Jézus Krisztus eljövételére.

Nekünk, és mindannyiunknak *törődnünk* kell a testünkkel, hogy tetszésére legyünk a párunknak, akkor is, miután megszereztük. Legyen *vonzó* a külsőnk. Nem a szomszédasszony miatt, meg a munkatársak miatt, hanem a társunk miatt kell erre ügyelnünk.

Esküvő után, mikor már nem kell versengeni a társért, nagyon nagy hiba az, hogy túlzottan *ellazulnak* egyesek. Nem adnak a megjelenésükre, kezdve a külalak, a haj, az ápoltság területét, de bármit mondhatok. Ezzel megrontják az 1Korinthus 7,4-et, hogy egy házaspár ember nem ura a maga testének...

Kell adni a *külalakra*. Jézus nem ápolatlanul fog eljönni a menyegzőre. Hanem mi lesz rajta? Szép, *hófehér ruha*. És a menyasszonyát meg fogja *tisztítani* az Ige fürdőjével, amiről beszélünk. Nem locsoló slaggal, hanem szépen, lágyan, az *Ige fürdőjével*.

Ha valaki elkezd lomposná válni, az *elveszti* a varázsát, a vonzalmat, a szenvedélyt, mindent. Szerencsés, ha együtt jár a *szeretet* és a *vonzalom*. Ennek a lomposágnak és az elhanyagoltságnak van egy veszélye. Te minél rosszabbul nézel ki, annál jobban néznek ki mások a párod szemében. Elkezd *félre kacsintani* munkahelyen, ismeretségi körben, stb.

Egymást *boldoggá* kell, hogy tegyék a házaspárok. Hiszen az elköteleződésük egyforma. Közösén kell boldoggá tenni egymást, oda-vissza alapon. A megszokást meg lehet törni „böjttel”. A böjt az átmeneti *nélkülözést* jelent. Így ízt lehet újra becsempészni a házasságba.

Nem fontos folyton ruha nélkül egymás előtt szaladgálni. Hanem ezen a területen is lehet egy kicsit böjtolni. Úgy sokkal érdekesebbé, izgalmasabbá és kíváncsabbá válik majd a társ. Adjatok teret egymásnak! Adjatok magatokra!

5./ A *stagnálás*. A Róma 15,32-ben található hozzá az Ige. Egyhelyben *toporgást* jelent. Bennünk van a Szent Szellem, aki folyamatosan megújít. Nekünk szükségünk van házasságunk folyamatos *megújításra* is, és nem attól kell félni, hogy az elavul és megszürkül. Mert bennünk van a Nagyobb, aki helyreállít, megújít, felfrissít, megerősít.

Itt megint találkozunk a tettel. A test idővel *ráun* a társra, azért próbál *újat* keresni. S amikor idővel az is elavul, akkor, mint a szöcske, egyik fészekből a másik fészekbe, egyik ágyból a másik ágyba ugrálnak. Néhányan úgy cserélgetik a társukat, mint az autószalomonban az autót.

Beviszek, leadják, másikat viszek. De ez nem Isten terve a házasságban élők számára. Ha mégis együtt maradnak, akkor *leminősített* szobatársakként fognak élni. Szervedély nélkül, *lakótársként* élnek.

Honnan lehet megtudni azt, hogy szellemileg táplálkozol vagy sem? A következő a mutatója: hogyha *unatkozol*, akkor szellemileg nem táplálkozol, és nem is növekedsz. De ha *nincs idő unatkozni*, akkor szellemileg növekedsz. Mert a szabadidődöt kitölti az Úr Igéje. Ha növekszel, akkor nem fogsz unatkozni.

Miközben magadhoz veszed a *szellemi kenyeret* és növekszel, *új emberré* leszel naponta. És egyre *jobbá* leszel. Új hajtások fakadnak, s nem leszel unalmas a társad számára. Minden héten a *megújult* házastársaddal mehatsz a hitvesi ágyba a Szent Szellem *megújító* munkája által. A gyülekezetbe járó hívők közül sajnos akadnak olyanok, akiknek az élete káosz. De ez csak azért van, mert nem az Ige alapján élnek az életüket.

Még az *ékekről* szeretnék pár gondolatot szólni. Faluhelyen közismert a fahasogatás művelete. Hogy történik a fahasogatás? Van egy *szerszám* és kell hozzá *erő*. A fejsze vagy a balta gyakorlatilag ékként működik. Az erő hatására beleáll a fába.

Nem biztos, hogy az első suhintásra kettéhasad kugli, de hogyha az ember ezt tovább üti, akkor elkezd egymástól *távolodik* a két rész. És amikor leér a fejsze az aljára, kettéhasad a fahasáb, megtörténik a *szakadás*.

Az ördög *éket* próbál benyomni a házasságba, a családba és ugyanígy éket akar benyomni a Gyülekezetbe. Ezt nekünk fel kell ismerni. Ha ott is van a fejsze (az ék), de nincs hozzá erő, nincs aki beverje, akkor nem fog működni. Egyébként létezik olyan célszerszám, ami kimondottan ék, amit kimondottan a jó bütykös kuglihoz használnak. A cél az, hogy kettéhasadjon a hasáb. A vége mindig az, hogy kettéhasad. Csak kérdés, hogy mennyi munka kell hozzá.

Emberek egy idő múltán képesek dogmatikussá válni, ami azt jelenti, hogy merev, hajthatatlan és szigorú álláspontra helyezkednek. Az egyik kigondol valamit és köti az ebet a karóhoz. Nem enged abból, hogy azt úgy kell véghezvinni. Ha a másikra *erőlteti* valaki az akaratát és nem hajlandó visszavonulni, akkor ezzel gyakorlatilag az *ékek* beverődnek. A nyomás és a prés hatására az ék mind jobban hatol befelé. Mindaddig, amíg a szakadás létre nem jön.

Siker kulcsa megtanulni időben *visszavonulni*, és nem ütni tovább az éket, hanem inkább kivenni. Mert nem ér annyit egy hidegháború. Az Ige mondja a Példabeszédek 25,15-ben, hogy a szelíd szó, megtöri az ellenállást. Azaz *hosszútűréssel* el lehet jutni oda, hogy az ék nem hatol tovább.

A *keményiség* hozza elő a viszályt, ha nem vagyunk hajlandók feladni azt, amit kitaláltunk. Az erőszakosság az még mélyebbre viszi az éket. S ahogy mondtam, jön az eltávolodás és a szakadás. Mi a fontosabb? A jó kapcsolatok! Amikor Copeland felesége egyszer kimosta az egész pénztárcáját, nagy félelemben vallotta be a férjének.

Tudjátok hogyan reagált erre? Úgy is piszkos volt, ráfért már a mosás! De le is haraphatta volna a fejét. Ő azt vallja, hogy sokkal fontosabb, a *jó kapcsolat*. A pénztárca kimosásból egyáltalán nem csinált problémát.

Azt se felejtsetek el, hogy a reggeli *viszály kihat* az egész napra. Rossz hangulatú lesz az egész nap. A *torzsalkodást* pedig a kezdeteknél le kell állítani. A család *feje* a férj. Isten a férjen keresztül kéri számon, hogy mi történik a családban. Persze szellemi értelemben nem mindenhol a férj a család feje, mert nem ismeri a Bibliát, vagy újjá sincsenek születve. Sok esetben a feleségek a *szellemi családfejek*.

Aztán, ha valamilyen közös munkát végeztek (pl. kórházi szolgálat) oda is ketten-hárman mennek. Igazából meg kellene *egyezni* abban, hogy ki a *csapatkapitány*. Mert két csapatkapitány nem lehet. Mert ha az egyik azt mondja, hogy A épület, a másik azt, hogy D, akkor soha nem fognak odaérni. Lehet úgyis megegyezni, hogy egyik héten a Piroska, a másik héten a Mariska lesz a csapatkapitány ebben a szolgálatban. De lehet állandó vezetőnek is kinevezni valakit maguk közül, de ebben előre meg kell egyezni.

Apostolok cselekedeteiben 15,38-40 környékén olvasható, hogy Pál és Barnabás hogyan szolgált. Egy híres, példaértékű csapat volt a szolgálatban. Sok sikert értek el az Úr kegyelméből, csodák, gyógyulások, üdvösségek és gyülekezetek születtek a munkájuk során.

De ne felejtjük el, hogy az ördög minden egységet próbál *támadni*, legyen az család vagy gyülekezet. Hozza az éket, és be akarja verni.

Az történt, hogy Pál javasolta Barnabásnak, menjenek vissza, és nézzék meg a korábban elplántált gyülekezeteket, hogyan működnek, kell-e számukra segítség. És itt jön az a pont, amikor a szolgálatban Barnabás *hajthatatlanná* vált. Mert azt mondta, hogy vigyék magukkal Jánost, akit Márknak hívtak, aki a rokona volt.

Pál ezt nem tartotta helyesnek, mert ez a Márk korábban elszakadt tőlük. Otthagyta a szolgálatot. Pál nem díjazta ezt a viselkedést. Egyébként is, az Úrban való *előmenetelhez* a *hűség* szükséges.

Barnabás eldöntötte, eltökélte és *makacsul* ragaszkodott hozzá, hogy Márk márpedig jönni fog! Pál meg azt mondta, hogy nem! Mi lett ennek a vége? Ott volt az ék és *kettéváltak*. Pál ment Silással, Barnabás pedig Márkkal. Kit követ nyomon a Biblia a későbbiekben? Pált és Silást, akik nem lázadók, ellenszegülők voltak. Mert később ott látjuk őket együtt a börtönben, ahonnan megszabadultak az Úr kegyelméből.

Két *tanulsága* is van ennek a dolognak. Családtagokat *ne tojunk előre* a szolgálatba, illetve ez a *szolgálat* nem egyedül Barnabásé volt. Neki Pál felé – mert Pál volt a szolgálat vezetője – *javaslattal* kellett volna élni, és nem rákényszeríteni az ő akaratát. Pál volt a misszió vezetője, Barnabás jó ember volt, csak makacs.

A *meghasonlás* olyan mértékű lett, hogy *elszakadtak* egymástól és az útjaik különváltak. A meghasonlás azt jelenti, hogy *összhang felbomlása* nyomán fellépő *ellentét*. Mondhatom úgy is, hogy *részekre szakadás*.

Igaz, itt a szolgálatról van szó, de ugyanúgy vonatkozik ez a *család egységére* is, hogy ott is csak van *egy csapatkapitány*. Szeretetlenül szükséges *megbeszélni* a teendőket, és eljutni egy közös pontra, amiben mindegyiknek *békessége* van. Akkor kell meglépni a dolgot, abban az irányban elmozdulni és haladni.

Ugyanezek megtörténnek a családokban, a házasságokban és a gyülekezetekben is, de nem kellene. A *szeretetre* kellene fókuszálni, és az *együtt maradásra*. Nem az a kérdés, hogy mit mondasz, hanem, hogy *hogyan mondod*. Az utasító hangnemet senki nem szereti. Ez történt Barnabás esetében is.

A követelődzés helyett, ha szükséges inkább, *kérdést* tegyél fel a másik felé. Mert a kérdés az adott dolgot *más megvilágításba* helyezi. A kérdéssel nem lehet *megbántani* a másikat. Politikában is, ha kérdést tesznek fel, azt nem lehet megtámadni. De ha valaki valamit állít a másiról, azt már be lehet perelni.

Az éket egy *erő* működteti, és ez az erő az agapé *szeretettel* homlokegyenest *ellentétes*. Ha senki nem hozza az élet és *nem erőltetni*, az nem fog működni. Ha *nincs ék*, nem jön létre az elkülönülés és utána a szakadás.

Milyen *kép* van előtted? Ez meghatározza az életed *jövőjét*. Az a kép van előtted, amit *hitben kivetítettél*, és szeretnéd elérni, vagy a per pillanat *látható* és érzékelhető kép? Mikor diaképeket vetítenek, akkor van egy olyan pillanata a vetítésnek, hogy az egyik kép az kezd elhalványodni, és jön fel a másik kép. Tehát előjön az új kép, és az megerősödik. A TV-ben is alkalmazzák ezt a módszert.

Az életedet, a sorsodat az dönti el, hogy *erősebb-e* az a kép, ami a *céled*. Mert ha az a kép erősebb, amilyen problémában most éppen vagy, akkor nem látod a célt. Akkor levetted az Igeről a szemedet. Amikor a diavetítéskor történik ez a kép átváltás, hogy az előző kép elhalványodik és a másik kép erősödik, ezt tartsd magad előtt. Hogy az Ige szerint *ne a láthatókra* nézz, azok ne bírjanak olyan erőteljes képpel, mint az, amit az *Ige mond* rólad.

Fontos *látnod* azt, amit *szeretnél elérni*! Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy a kereszten bevégezte a munkát. Teljes körű megváltás nyertünk Krisztusban. Éld a szeretet életét, és áraszd ki a környezetekben. Köszönjük Uram a Te kegyelmedet, megváltásodat, és minden dicsőséget neked adunk!